

toho nemohly ani připustiti důkazů žalovanými nabízených, poněvadž tyto vzhledem k opožděnosti námitek byly nerozhodny a tudíž bezpředmětny. Nelze proto mluvit o neúplnosti řízení dle Šu 503 čís. 2 c. ř. s.

Čís. 6515.

Výbava synova (§ 1231 obč. zák.) nenáleží k oněm předmětům, jichž smluvní úprava vzhledem na manželské společenství činí dotyčnou smlouvu smlouvou svatební. Bylo-li výbavy (přínosu) manželovy použito k zaplacení postupní ceny za usedlost, jejímž spoluvlastníkem se stal manžel, nemá vlivu na rozloučení spoluvlastnictví k usedlosti, že manželství není dosud rozvedeno a že jest dosud nejisto, zda bude rozvedeno z viny toho či onoho nebo z viny obou manželů.

Spoluvlastnictví mezi manžely, mimo případ smlouvy o manželském společenství statků ve smyslu Šu 1233 obč. zák., podléhá týmž předpokladům zrušení jako každé jiné společenství.

(Rozh. ze dne 25. listopadu 1926, Rv I 752/26.)

Žalobu manželky proti manželi o zrušení spoluvlastnictví ku společné nemovitosti za sporu o rozvod manželství od stolu a lože procesní soud první stolice pro tentokráte zamítl, odvolací soud k odvolání žalobkyně napadený rozsudek potvrdil.

Nejvyšší soud zrušil rozsudky obou nižších soudů a vrátil věc prvnímu soudu, by o ní dále jednal a ji znovu rozhodl.

Důvody:

Odvolací soud potvrdil rozsudek prvního soudu, jímž byla žaloba pro tentokráte zamítnuta s odůvodněním, že postupní smlouvu, na níž se zakládá spoluvlastnictví stran k usedlosti č. p. 18 s příslušenstvím, pokládá jest za smlouvu svatební po rozumu Šu 1217 obč. zák., ježto se ve smlouvě uvádí, že rodiče ženicha (nynějšího žalovaného) dali mu jako přínos do manželství se žalobkyní a jako otcovský a mateřský podíl 10.000 Kč, jež matce žalobkyně byly vyplaceny snoubenci na zaplacení smluvně stanovené splátky na cenu postupní. Přínos ten má povahu výbavy dle Šu 1231 obč. zák. a činí smlouvu smlouvou svatební, na níž vztahuje se ustanovení Šu 1264 obč. zák. Odvolací soud míní, že by zrušením spoluvlastnictví, o něž žalobkyně tímto sporem usiluje, bylo právo žalovaného žádati v případě rozvodu bez jeho viny zrušení svatební smlouvy ohroženo. Náзор tento jest nesprávný. Výbava pro syna ve smyslu Šu 1231 obč. zák. nenáleží vůbec k oněm předmětům, jichž smluvní úprava vzhledem na manželské spojení činí smlouvu smlouvou svatební. V Šu 1217 se o výbavě synově neděje zmínka, důvodně proto, ježto tato výbava s manželstvím souvisí jenom potud, že rodiče jsou povinni, by ženichu do manželství dali svému majetku přiměřenou výbavu. Tím rodiče plní jen svůj závazek k zaopatření syna a jde při oné výbavě jen o poměr mezi rodiči a synem, který se však nikterak nedotýká manžel-

ského jeho poměru k jeho příští manželce. Výbava jest a zůstává povždy jen vlastnictvím manželovým, slouží nanejvýš k založení manželské domácnosti a jest podstatný rozdíl mezi výbavou a věnem manželky, které tato do manželství přináší a které se odevzdává manželovi k požívání nebo do úplného vlastnictví s povinností, že má býti po zrušení manželství vráceno. Výbavy (přínosu) v tomto případě bylo použito k zaplacení postupní ceny za usedlost, jejímž spoluvlastníkem k polovici se žalovaný také i stal. Přínos byl tedy vynaložen jako úplata, za niž se mu dostalo vzájemné úplaty v tomto podílu nemovitosti, a tím jest právní osud onoho přínosu nadobro ukončen a nemá dále co činiti s manželstvím žalovaného. Není tedy nižádné právní souvislosti mezi smlouvou, již odvolací soud mylně pokládá za svatební, a mezi zrušením spoluvlastnictví, jehož se žalobkyně tímto sporem domáhá. Nemá proto s tohoto právního hlediska nižádného vlivu na projednávaný spor o rozloučení spoluvlastnictví, třebaž ke sporu tomu došlo z příčiny manželství stran, skutečnost, že manželství to není dosud rozvedeno a že jest dosud nejisto, bude-li rozvedeno z viny toho či onoho manžela či z viny obou. Spoluvlastnictví mezi manželi není, jak snad nižším soudům na mysli tanulo, součástíkou manželského společenství, které by manžele zavazovalo v něm setrvati, pokud manželské společenství trvá (§ 851 obč. zák.). Takové jen s manželstvím rozvíitelné společenství nenastává již sňatkem, nýbrž může býti založeno teprve zvláštní smlouvou o manželském společenství statků ve smyslu §u 1233 obč. zák., o něž však v tomto případě nejde. Mimo tento případ podléhá však spoluvlastnictví mezi manželi co do předpokladů rozloučení týmž normám jako spoluvlastnictví mezi jinými osobami; žádati o rozloučení tohoto spoluvlastnictví je dáno do vůle každého ze společníků, arciť za předpokladu, že se tak nemá státi nevčas nebo na škodu druhých (§ 830 obč. zák.). Ohled, že rozloučením spoluvlastnictví může snad nastati změna v dosavadní společné držbě a správě majetku manželům společně patřícího, ustupuje do pozadí.

Čís. 6516.

Proti tomu, kdo se zaručil za vyrovnacího dlužníka jako rukojmí a plátce, jest věřitel oprávněn domáhati se zaplacení zbytku kvoty vyrovnací, nezapravil-li vyrovnací dlužník včas splátky. Na tom nemění ničeho, že věřitel vymáhal předčasně na vyrovnacím dlužníku exekučně původní pohledávku.

(Rozh. ze dne 25. listopadu 1926, Rv I 756/26.)

Žalované zaručily se za vyrovnání firmy Š. jako rukojmí a plátkyně. Ježto firma Š. nezapravila včas třetí vyrovnací splátky, domáhali se věřitelé na žalovaných původně zaplacení celých pohledávek, obmezili však žalobu na zaplacení zbytku vyrovnací kvoty. *Procesní soud prvního stolu* této obmezené žalobní prosbě vyhověl, *odvolací soud* napadený rozsudek potvrdil. *Důvody*: Nesporno jest, že návrh vy-